

Illustris Casimiriani Praefecti, Et Gubernatores Omnibus Doctis, Et
Gymnasio Additis Gratiam Dei, Et Laetitiam ... P. P. In frontispicio
Casimiriani IX. Iunii, Anno Christi, MDXI.

Coburgi

P 2° 00143 (01,479)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00009136

urn:nbn:de:urmel-f444fe04-1f9d-4a5a-97e9-d0d077a9bff5-000083815

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

ILLUSTRIS CASIMIRIANI PRÆFECTI, ET GUBERNATORES OMNIBUS DOCTIS, ET GYMNASIO ADDICTIS GRATIAM DEI, ET LÆTITIAM.

RES nulli obscura est: docti indoctiq; fatentur
(Dicere cogitem liquida experientia rerum:)
Nec sine sole diem fore, nec literis sine mundi
Lucem, quæ tenebras mentis depellat inertes.

A pecudum victu dirimit possessio mentis,
Virtutumq; homines. Ratio atq; oratio prudens
Prædum discrimen posuit memorabile utriq;
Est hominum ratio, & sermo rationis imago:
Belua mente caret, nec quicquam intelligit ulla.
Sed neq; parcunetis hominum concessa potestas
Est utriusq; boni. Cernas sermone disertos;
Cernas & balbos. His est sapientia promta,
Et miranda viris: illis vix curta supellex,
Et tam parca data est, pecus inter ut esse putentur,
Corporis erecti species nisi monstrat Adam
Progeniem. doceatq; hominum collegia vultus.
Quæ res disjunctis tanto discrimine utrosq;
Munera nempe DEI, qui quod vult donat, & aufert,
Cui placet. Arbitrio Liber nam temperat ævum.
Neve tamen curas hominum non approbat idem.
Ingenium tribuit natis, studioq; parentum
Excolit, hei multis quàm cum sudoribus, & vi
Multa formantum tenetæ rudia ora juventæ?
Sed nisi culturam, quam cura domestica primum
Inchoat, artificis pergas virtute magistri
Provehere in melius, tandemq; favore benigni
Numinis, ad justum assiduo perducere finem,
Parvum operæ prædium tulerit tibi sedula nutritrix.
Ergo gradi, fatiq; potens Albertulus Almas
Mittitur ad Mulas, literisq; instructa lyceia,
Hic ubi divinas animo, & bibit auribus artes,
Fingitur & mores, docilis, linguamq; disertis
Imbuit usq; modis, tandemq; heliconæ per ipsum
Fertur, & ad summe tendit fastigia laudis.
Verum haud sponte sua tanti compendia cultus
Proveniunt: Vulgo haud prostat sapientia dia.
Sunt loca, sunt homines quorum DEUS utitur arte
Atq; ministerio: Sunt Augusti, Caroliq;
Sunt Mæcenates, quorum vigilantia dives
Constituit ludos, aperitq; Licæa per urbes,
In quibus haud vanæ peraguntur ludicra vitæ.
Sed quicquid sanctum, quicquid justumq; piumq; est
Personat, atq; animos dictis sapientibus implet.
Hoc placuit Domino, qui suaviter omnia pulchroq;
Ordine disponens, sua sic bona dividit orbi.
Ille etiam nostris ea munera contulit oris,
Idq; manu haud parca. Viden' ut de Saxone gente
Egregij heroes studiis sacra templa, scholasq;
Condiderint? Operis, opibusq; heliconidas auctas
Cernitinus illorum, Per quos cælestia verbi
Dogmata purgavit, DEUS, atq; ad præfata vocavit
Non fucatarum dictamina scripturarum?

Fortia Saxonica: per pectora gentis, opesq;
Quorum subsidij floret sapientia rerum,
Quas vocat humanas, qui disserit, & fecit arte?
Inter Germanos, qui Saxone jure fruuntur,
Nullius nisi Saxonio de stemmate patrum.
Saxonie gaudete Duces. Hæc Gloria vestra est,
Instrumenta DEI selecta audire per orbem.
Præmia grata piis DEUS hoc quoq; dividit ævo.
Præter avum titulos decora atq; insignia præfata,
Iuliaci, Clivæq; Duces, & Marchidos estis,
Pluribus & patrias cumulastis honoribus ædes.
Vndè? nisi Domini quia opus tractatis, & ausis
Grandibus excitæ literas ornatis honestas?
Qua verò te laude feram, Dux Inclite, rerum
Cui Coburgiædam concedita jura fatemur,
IOHANNES CASIMIRE tuæ Dia Gloria gentis?
Calitus inductus, pietatisq; igne sereno
CHRISTO extruxisti literarum hæc templa sacrarum,
Atq; hoc virtutis sacræ ritè facellum;
Hanc Musis ædem CASIMIRI à nomine dictam;
Hanc exercendi ingenij, Dux dic, palæstram
Iussisti fieri. Iussit quoq; motus eodem
Sincere pietatis amore IOHANN' ERNESTUS: Vt ambo
Pergitis insanæ contundere stultitiæ vim?
Non adeo ingratum vulgus sumus, ut bonatanta
Non agnoscamus, neq; mente feramus & ore,
Nunc & natales poscunt gratantia verba?
Nunc est latandum de tanti Principis ortu:
Inq; vicem latis mittendum munera signis.
Huc ades aonidum cætus: huc docta juvenus
Conflue: Gymnasium nostro molitur honorem
Principi, & in voces sese componit amicas;
Nam natalitiæ redeunt monumenta diei,
Quâ mundum primum IANNES CASIMIRUS adivit.
Quando quater terno Titan lustrabit Olympum
Lumine, per mensem, juvenum qui nomine claret,
Dimidiumq; diei defluxerit, horaq; prima
Præsto erit, è nostro dabitur signum aone, quo se
Audito sistet cui sunt CASIMIRIA Curæ;
Nemo absit qui jure Scholæ gaudere vel optat.
Quod si Mularum sese quis jactat alumnum,
Nec tamen est nostri gregis, hunc hortamur amicè
Blandè invitantes ut Principis assit honori,
Atq; DEUM tanto celebret de munere gratus.
Si quem tædebit concurrere, præbeat ille
Apophoreta bonis tali quæ tempore digna.

P. P. In frontispicio Casimiriani IX. Junii,

ANNO CHRISTI, M DCXI.

Impressum Coburgi Typis Ducalibus à Iusto Hauck.